

Ellinger: Jeg beder det høje Ting meget undskylde, at jeg kun taler ganske kort. Dette Lovforslag er unægtelig undergaaet en Metamorfose fra det Øjeblik, da Ministeren fremsatte det, i modsat Retning af den, det Lovforslag er undergaaet, vi behandlede for lidt siden; thi medens det sidstnævnte Lovforslag er blevet stærkt indskrænket ved Behandlingen i det i øvrigt meget føjelige Folketing, er det foreliggende Lovforslag blevet stærkt udvidet. Da Lovforslaget blev fremsat, var det paa 3 Linier, og det gav Udtryk for den meget naturlige Tanke hos en demokratisk Minister: Jeg kan godt selv ordne det hele, jeg behøver ikke at have mere end Lov til at ordne det, saa skal jeg gøre det hele selv. Det er meget naturligt, at en saadan Mussolinisk Tanke opstaar hos den højtærede Minister, og der er ikke nogen som helst Tvivl om, at den højtærede Minister ogsaa kunde gøre det selv uden disse 10 Lovparagraffer, hvormed han nu er blevet belemret.

Hvad selve Lovforslaget angaar, er det jo ganske ørkesløst i Øjeblikket at drøtte, om vi skal have Privatdrift eller Statsdrift paa Radiospredningens Omraade, thi med Tilslutning af alle 4 Rigsdagspartier er det bestemt, at vi skal have Statsdrift.

Med Hensyn til de Erfaringer, som er vundet i det svundne Aar, ønsker jeg at sige — og jeg finder det rigtigt, at det bliver sagt fra Rigsdagens Side —, at man i høj Grad maa anerkende den Maade, paa hvilken den kunstneriske Leder har ført Sagen for sit Vedkommende. Det er overmaade sjældent, man finder en Kunstner, som tillige er saa meget Forretningsmand, at han har kunnet styre dette, og jeg vil gerne udtale en Anerkendelse af den Virksomhed, som Kammeranger Holm her har udøvet.

Hvad Radioraadet angaar, er det jo i Lovforslaget blevet indskrænket fra dette forfærdelige Apparat paa 39 Medlemmer, der var foreslaaet i Udkastet, til 9 Medlemmer. Det vil være ganske anderledes betryggende og godt end det store Raad, der skulde dele sig i et Forretningsudvalg, et teknisk Udvalg og saa fremdeles. Men jeg maa tilstaa, at jeg ikke er ganske fornøjet med den Maade, hvorpaa Radioraadet skal nedsættes. Det forekommer mig, at man har givet Lytterne en alt for fyldig Repræsentation og den radiotekniske Side en for svag. Jeg ved ikke, hvad 3 Repræsentanter for Lytterne egentlig skal i dette Raad. De bliver i Virkeligheden ikke Repræsentanter for Lytterne, men Repræsentanter for visse Lytterorganisationer, der skal anerkendes af Ministeren — paa hvilket Grundlag denne Anerkendelse skal gives, ved

jeg for Resten ikke. Der kunde have været Mening i at give Lytterne en saadan Repræsentation, hvis de havde en vis Fællesinteresse. Men har de det? Nej, det har de virkelig ikke. Disse Repræsentanter for store Organisationer er noget ganske urimeligt noget. Det er i Regelen Folk, som har albuget sig frem til visse Stillinger. Her bliver de valgt ind i dette Raad, og saa sidder de der, hedder det sig, som Repræsentanter for saa og saa mange Lyttere. Men det er de i Virkeligheden slet ikke. Navnlig naar der ingen Fællesinteresser findes, som de kan repræsentere, og naar det Antal Medlemmer, der findes i Organisationerne, kun er $\frac{1}{10}$, eller hvor mange, det nu er, af Antallet af Lyttere, er det en aldeles urimelig Repræsentation. Det vilde være meget mere naturligt, at Ministeren udvalgte tre, hvoraf en var Jurist og de to radiotekniske kyndige, og saa f. Eks. hvert af Rigsdagens Ting udvalgte et Medlem enten indenfor eller udenfor sin Midte. De øvrige Medlemmer af Radioraadet er jo for øvrigt ogsaa Lyttere, og hvis der er fælles Interesser for Lytterne af nogen Art, er disse fælles Interesser repræsenteret ved dissej andre Medlemmer af Radioraadet. Naar jeg siger, at det var meget naturligere, at f. Eks. Rigsdagens Ting valgte hvert et Medlem, vil jeg med det samme opfylde det Krav, som Holberg stiller: „Vi maa maae det saa, at de Forslag, vi indgiver til Raadet, ikke lugter af Egen nytte“, hvorfor jeg for mit Vedkommende vil tilføje, at jeg ikke under nogen som helst Omstændighed vil være Medlem af Radioraadet. Men det vil være en ganske anderledes naturlig Maade at faa Radioraadet sammensat paa end dette højest mystiske Valg af tre Lyttere.

Med Hensyn til Hovedstationens Belliggenhed skal jeg ikke udtale mig, thi derom træffer jo Radioraadet i Forening med Ministeren Bestemmelse, og jeg gaar ud fra, at den vil blive valgt ved Kalundborg, i alt Fald paa et saadant Sted, at man undgaar at faa Transmission igennem et Søkabel, hvilket utvivlsomt vil være det bedste. Gør man Stationen tilstrækkelig stor, vil ogsaa de fjerneste Dele af Vestjylland kunne høre.

Jeg kan ikke tro, det kan være rigtigt, at et stort Blad har udtalt sig som den ærede første Taler (Stegger Nielsen) nævnte, at man ikke ønskede udsendt to Prædikener; saa der fandt en Slags Konkurrence Sted. Jeg antager, at det paagældende Blad ikke har udtalt andet end, at man ikke ønskede, at Dele af den ene Prædiken kunde komme til at gribe ind i